

340

Zbliźmy się do Chrystusa stołu

1. Zbliźmy się do Chrystu - sa sto - łu, do Pa - na wznosząc my - śli swe.

Wia - rą się łą - czmy z Nim po - spo - łu, On du - szę na - szą kar - mić chce.

1. Zbliźmy się do Chrystusa stołu,
do Pana wznosząc myśli swe.
Wiarą się łączmy z Nim pospołu,
On duszę naszą karmić chce.

4. Jakże ciernista była droga,
po której szedł Zbawiciel sam,
by doprowadzić nas do Boga
i zjednać łaskę Ojca nam.

2. On jest ten wieczny chleb żywota,
co z nieba do nas zstąpił był.
Z Niego pochodzi mądrość, cnota.
Kto zeń pożywa, będzie żył.

5. Większej nie doznał świat miłości,
jak w Panu, który życie dał,
by go oczyścić z nieprawości,
by człowiek wieczne szczęście miał.

3. Chrystus dla grzesznych odkupienia
poniósł na krzyżu ciężki skon.
Sam wszystkich wiedzie do zbawienia.
Z Ojcem i mnie pojednał On.

6. O, Panie, w Tobie my szukamy
pomocy dla znękanych dusz,
bo w Twojej ofierze posiadamy
w tym życiu źródło pociechy już.

7. Przy świętej wzmocnij nas wieczerzy
w cnocie, w mądrości, Panie nasz!
Duch nasz niech Twojej łasce wierzy,
że nam szczęśliwość wieczną dasz.

341

Noc jest, w Ogrójcu

64, 104, 450

1. Noc jest. W O - grój - cu Je - zus twój smę - tny krzyk

bó - lu z du - szy śle, sro - gi ze śmier - cią sta - cza
 bój, z głę - bin ser - decz - nych mo - dli się.

1. Noc jest. W Ogrójcu Jezus twój
 smętny krzyk bólu z duszy śle,
 srogi ze śmiercią stacza bój,
 z głębin serdecznych modli się.

3. Noc jest. Za ogrom ludzkich win
 ziemię krwi potem zrasza Pan.
 Sam cierpi w prochu Boży Syn,
 jeden za wszystkich niesie plon.

2. Noc jest. Uczniowie z dala śpią,
 nawet on miły uczeń Jan.
 Snem twardym wszyscy zdjęci są.
 Kielich gorczy pije Pan.

4. Noc jest. Bój straszny, czarna noc.
 Wtem błysk: to anioł z niebios dróg.
 On Mu od Ojca niesie moc.
 Jezus nie sam jest, z Nim jest Bóg.

druga melodia

1. Noc jest. W O-grójcu Je - zus twój smętny krzyk bólu z duszy śle,
 sro - gi ze śmiercią sta - cza bój, z głębin serdecznych mo - dli się.